

тъ кой съ истиннытъ пятна на чести-
тъ. Гласътъ на женѣтъ е гласъ Божій....

Волскый на това все мълчеше. А тя пристъпи още по-къмъ него, който бѣ оборилъ очи долу и осѣщаше пламен-
ныйтъ нейнъ погледъ да ся вѣе надъ
главѣтъ му; като ястребъ който ся върти
първомъ прѣди да ся впусне връзъ ло-
вътъ си. Но като дигна очи та ѿ по-
гледна съзрѣ най-страшнѣтъ дълбочинѣ
и свѣтлость на очитѣ ѿ пълны съ обѣ-
щанія купно и заплашванія и които
сякашъ че му казвахъ: „Напусто ся мѣ-
чишь да ми убѣгнешъ.“ А послѣ тя ся
понаведе и съ едно слабо помърднова-
ніе на устныгъ, като го постисна за
малкыйтъ прѣстъ, пришушиа му тѣзи
думы, които можѣ само той да чуе.

— Обычалъ тя. Чакамъ тя самичка въ
Женевъ на хотелтъ *Миръ* — подиръ туй
излѣзе и заведе съ себе си всички що
бѣха съ неѣ.

VI

Волскый на трѣхъкъ отъ тѣзи думы.
Обърна ся стремително и опрѣ челото
си о стѣнѣтъ за дълго врѣме. Послѣ
хвана да ся улича около си, като нѣкой